

galiński

BOGDAN GALIŃSKI

Bogdan Stanisław Galiński urodził się w 1939 roku w Milanówku, gdzie w 1953 roku ukończył szkołę podstawową, a w 1957 roku XIV Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Staszica w Warszawie. W tym samym roku rozpoczął studia na wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej, które ukończył w 1964 roku, uzyskując dyplom magistra inżyniera łączności w dziedzinie radiotechniki. Praca magisterska, wykonana w Katedrze Fal Ultrakrótkich na Wydziale Łączności pod kierunkiem profesora Stanisława Sławińskiego, dotyczyła pomiaru przyspieszeń za pomocą radaru dopplerowskiego.

W 1964 roku odbył staż językowy w Aliance Francaise w Paryżu.

Pracę zawodową rozpoczął w 1964 roku na stanowisku asystenta, a następnie od 1967 roku starszego asystenta w Katedrze Elektrotechniki Teoretycznej „A” Wydziału Łączności Politechniki Warszawskiej, która od 1970 roku weszła w skład Instytutu Podstaw Elektroniki. Jego zainteresowania naukowe obejmowały wówczas teorię automatów skończonych, a potem modelowanie obwodowe zjawisk elektromagnetycznych w liniach transmisyjnych. Rozprawę doktorską w dziedzinie radiotechniki, której promotorem był profesor Czesław Rajski, obronił na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej w 1972 roku. Za tę pracę otrzymał nagrodę Rektora Politechniki Warszawskiej. W 1972 roku dostaje nominację na stanowisko adiunkta.

W roku akademickim 1974/1975 przebywał na stypendium Konfederacji Szwajcarskiej, w Katedrze Mikrofal Politechniki w Lozannie (EPF-L), gdzie prowadził pracę naukową z dzie-



dziny komputerowej analizy sprzężonych linii transmisyjnych TEM, mikrofalowych szerokopasmowych sprzęgaczy kierunkowych oraz filtrów falowych. Po powrocie zajął się zagadnieniami dotyczącymi niezmienników transformacji liniowych układów elektrycznych, a następnie N-gałęziowych filtrów z przełączanymi pojemnościami. Prowadząc prace badawcze w tej dziedzinie, był autorem lub współautorem 25 publikacji, w tym 3 za granicą. W 1983 roku został przeniesiony na stanowisko starszego wykładowcy, a w 1991 roku ponownie na stanowisko adiunkta. W roku akademickim 1985/1986 pełnił funkcję wykładowcy na Uniwersytecie Technicznym USTHB w Algierze, gdzie w tamtejszym Instytucie Elektroniki wykładał „Miernictwo elektroniczne” i „Cyfrowe przetwarzanie sygnałów”. W trakcie tej pracy współorganizował laboratorium M.E., opracowując układy i instrukcje do ćwiczeń.

Jego zainteresowania naukowe koncentrowały się następnie wokół zagadnień dotyczących analogowych filtrów MOSFET-C z kon-

Słowa kluczowe

- teoria obwodów
- filtry analogowe



wejorami prądowymi oraz filtrów zawierających różnicowe wzmacniacze prądowe ze sprzężeniem zwrotnym (CDBA).

Za wyniki badań naukowych otrzymał nagrody Rektora Politechniki Warszawskiej (1970, 1979 1980 i 1981). Jako członek Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP), przez 3 lata pełnił funkcję sekretarza koła SEP w Instytucie Podstaw Elektroniki, a dwa razy był delegatem na Walny Zjazd Oddziału Warszawskiego SEP. W 1976 roku otrzymał III nagrodę SEP w Konkursie im. Prof. Mieczysława Pożaryskiego, za artykuł popularyzujący zastosowania mikroprocesorów w technice.

Był również współorganizatorem europejskiej konferencji: ECCTD'80, która odbyła się w Warszawie, w 1980 roku, a także cyklicznych konferencji roboczych polsko-czesko-węgierskich w latach 1998, 2001 i 2004. W latach 1996 i 1998 brał udział w projektach badawczych (grantach dziekańskich) z dziedziny prądowych filtrów analogowych MOS (w 1998 roku grant indywidualny).

W ramach obowiązków dydaktycznych prowadził zajęcia z przedmiotów: „Podstawy teleelektryki”, „Teoria pola elektromagnetycznego” (1968–1969), „Podstawy elektrotechniki”, „Podstawy teorii obwodów”, „Teoria obwodów”, „Teoria obwodów liniowych”, „Circuits” (anglojęzyczny), „Laboratorium teorii obwodów i sygnałów”, „Laboratorium sygnałów i systemów”. Brał udział w pracach nad modernizacją laboratorium Teorii Obwodów. Łączny dorobek publikacyjny obejmuje około 60 pub-

likacji naukowych, trzy popularnonaukowe oraz 15 innych. Wziął łącznie udział w 42 konferencjach naukowych, w tym wielu zagranicznych. Jest współautorem 6 skryptów zadaniowych i laboratoryjnych z teorii obwodów. Przełożył 8 książek z literatury technicznej z języka angielskiego i francuskiego oraz haseł do Encyklopedii Myśli Współczesnej. Za działalność dydaktyczną otrzymał nagrody zespołowe Rektora Politechniki Warszawskiej (1990, 1996 2006). W 1987 roku został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi. Przez trzy kadencje pełnił funkcję członka Rady Wydziału (w latach 1993–1996, 1999–2002 oraz 2003–2006), a także członka Komisji: ds. Oceny i Rozwoju Kadry (1985), Historii i Tradycji Wydziału, Komisji ds. Studiów Anglojęzycznych oraz Komisji Nagród. Pełnił też funkcję sekretarza Komisji D Międzynarodowej Unii Nauk Radiowych (URSI), Zespołu Techniki Światłowodowej Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk oraz Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej. Od września 1980 roku jest członkiem NSZZ „Solidarność”. Pełnił funkcje: przewodniczącego koła przy Instytucie Systemów Elektronicznych, członka Komisji Zakładowej Politechniki Warszawskiej oraz członka Komisji Rewizyjnej. Od 2006 roku na emeryturze. Znajomość języków obcych: angielski, francuski, rosyjski, niemiecki i włoski.

Interesuje się muzyką, historią, literaturą, filozofią, różnymi problemami kultury i cywilizacji, sztuką, fotografią i turystyką.

